

Gratia

Gratia nisi gratis est, non est gratia
«Om nåden inte är gratis, är det ingen nåd»
Augustinus

Kyrkoblاد – Evangelisk–lutherska bekännelsekyrkan
Kirkeblad – Den Evangelisk lutherske bekjennelseskirke

Nr 4 - 2018 årgang 22

Gerard van Honthorst -Adoration of the Shepherds (1622) Wikipedia

GRATIA

ELBK är en kyrka med församlingar i Sverige och Norge. För oss är Bibeln Guds eget ord. ELBK är en evangelisk luthersk kyrka för att Bibeln är källan till tro, lära och bekännelse. ELBK har de lutherska bekännelseskriifterna som en god och nyttig sammanfattning av vad Bibeln lär.

<https://elbk-org.danaweb1.com>
post@elbk.org

Redaksjonssekretær:

Gunnar Hjorthaug.
gunnar.hjorthaug@icloud.com

Kirkestyret:

Asbjørn Hjorthaug, formann/
ordf.
Åke Malander.v.form.
Jan-Erik Andersson, kasserer/
kassör
Nils Svensson.
Kjell Rydh.v.sekr.
Kirkestyrets adr: Rugdeveien 3
N-1823 Knapstad.
Mob.tlf +4799218203

Kyrkans sv. bankgironr
5633-5136
Kirkens no.bankkontonr.
1135.10.53102

Menigheter/Församlingar:

S:t Matteus ev luth förs.,
Uppsala
S:t Johannes ev luth förs.,
Yxenhult
S:t Andreas ev.luth förs.,
Skellefteå
Kh Åke Malander,

«Fra krybben til korset»

Krybben

- Jes 9:6 «For et barn er oss født, en sønn er oss gitt.» Jes 53:2 ”et rotskudd av tørr jord”
- Matt 1:21 «..du skal gi ham navnet Jesus, for han skal frelse sitt folk fra deres synder.»
- Joh 1:14 «Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss,»
- Luk 2:7 «og hun fødte sin sønn, den førstefødte. Hun svøpte ham og la ham i en krybbe, for det var ikke husrom for dem.»

Brorson: «Hvor vi deg intet annet bød, enn stall og krybbe, kors og død»

Korset

- 2 Kor 8:9 «Dere kjenner vår Herre Jesu Kristi nåde: Enda han var rik ble han fattig for deres skyld, så dere skulle bli rike ved hans fattigdom.»
- Joh 12:24 «Sannelig, sannelig jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt.»
- Hebr 2:14-15 «Siden barna er av kjøtt og blod, måtte også han fullt ut bli som dem. Slik skulle han ved sin død gjøre ende på ham som har dødens makt, det er djevelen, og befri dem som av frykt for døden var i slaveri hele livet.»
- Salme 24:9-10: «Løft hodene, dere porter! ja løft dere, eldgamle dører, så ærens konge kan dra inn! Hvem er denne ærens konge? – HERREN Sebaot, han er ærens konge» (fra Bibelselskapet 2011)

En krybbe var vuggen som ventet ham her (Tekst:Eyvind Skeie)

En krybbe var vuggen som ventet ham her,
det lille barn Jesus, vår Frelser så kjær.
Men stjernene lyste helt inn der han lå,
det lille barn Jesus, på leiet av strå.

Så enkelt og stille kom Gud til vår jord.
Så høyt er jeg elsket av Jesus, min bror.
Han kom fra Guds himmel, Gud selv var han lik,
men Jesus ble fattig, og jeg er blitt rik.

Fra krybben til korset gikk veien for deg,
slik åpnet du porten til himlen for meg.
Velsign oss, vær med oss, gi lys på vår vei,
så alle kan samles i himlen hos deg!

gahj

Nya testamentets omvärld – gnostiska strömningar

I synnerhet i fångenskaps- och pastoralbrevet – breven till Kolosse, Filippi och Efesus samt 1 och 2 Timoteus och Titusbrevet – går Paulus närmare in på de asketiska strömningarna i den grekisk-romerska världen. Han skärskådar här var gränsen går mellan dem som är svaga i samvetet och dem som i grund har en falsk uppfattning om tillvaron.

Den första gruppen, de med svaga samveten, är troende som har betänkligheter mot att inta måltider i anslutning till avgudatemplet. För flertalet kristna var kopplingen till templet oväsentlig för måltiden som mer var att likna vid vår tids samvaro på restaurang. Men det fanns alltså kristna vars tro kom i gungning vid tanken på inta sådana måltider, i synnerhet med tanke på de andemakter som står bakom avgudarna (1 Kor 8:1-11, 10:14-33).

Den andra gruppen, de med en falsk verklighetsuppfattning, betraktade inte tacksamt världen som Guds goda skapelse. De såg istället den jordiska tillvaron som ett problem, en verklighet som inte passar människans andliga sida och därför måste bemästras och övervinnas. Människans strävan borde alltså vara att nå en högre och omedelbar insikt om hur tillvaron är beskaffad. Strävandet efter denna insikt (grekiska grósis) kallas gnosticism. Grundläggande för gnostiska tankeströmningar är att partiklar av den gudomliga

fullhetens ljus ska ha kommit vilse och fastnat i materien och därför måste återföras till sitt urhem. Människor som i antiken omfattade dessa tankar ville i sina liv gynna det andliga och undertrycka det materiella, och de av dem som drogs till den kristna tron kunde inte tänka sig att Kristus skulle ha en jordisk, materiell, kropp. Visserligen kunde det tyckas vara så, men inte i verkligheten.

En sådan uppfattning hade får spridning i Efesus och området däromkring. Johannes varnar:

Så kan ni se vilken ande som är Guds: varje ande som erkänner att Jesus Kristus har kommit i mänsklig gestalt är från Gud, men den ande som förnekar Jesus är inte från Gud. Det är Antikrists ande, som ni har hört skall komma och som redan nu är i världen (1 Joh 4:2-3).

Tanken att Jesus skulle födas och dö som sann gud och sann människa var för de gnostiskt sinnade helt omöjlig. De tänkte sig att Kristus kom med ”vattnet” på så sätt att ett himmelskt väsende förenade sig med människan Jesus i dopet, men – menade de sedan – han kom inte med ”blodet”, det vill säga, det himmelska väsendet lämnade människan Jesus före hans död på korset. Emot en sådan uppfattning formulerar Johannes den kristna tron:

Han är den som kom genom vatten och blod, Jesus Kristus. Inte bara med vattnet utan med både vattnet och blodet. Och Anden är den som vittnar, ty Anden är sanningen (1 Joh 5:6)

Paulus varnar de kristna för filosofiska idéer som inte känns vid Kristus som sann människa:

Låt ingen ta er till fånga genom tomma och bedrägliga vishetsläror som bygger på mänskliga traditioner och denna världens grundsatser, men inte på Kristus. Ty i honom bor gudomens hela fullhet i kroppslig gestalt (Kol 2:8-9)

Paulus skriver till Timoteus att de falska lärarna ville förbjuda människor att gifta sig och krävde att de skulle avhålla sig från somliga slag av mat, fastän Gud har skapat den (1 Tim 4:1-4). I Kolosserbrevet säger Paulus att vad de falska lärarna i sin asketism strävar efter...

... visserligen har ett sken av vishet med självvalt gudstjänst, självförnekelse och späkningar, men det saknar värde – annat än för att tillfredsställa den syndiga naturen (Kol 2:23)

Om kroppen kunde brytas ner i självplågeri, så kunde den också brytas ner genom utsävningar. Om människor som tänkte och levde så säger Judas i sitt brev:

De skändar kroppen, de förnekar högre makter och de smädar himmelska väsen [...]

De är vilda havsvågor med sina skändligheter som skumkrön (Judas, v. 8 och v. 13)

gnostiskt sinnade ställde samman ett urval av delvis hemliga traditioner i egna skrifter som gavs namnet evangelier, fastän de inte innehöll ett uns av det glada budskapet om nåden i Kristus.

I dessa skrifter förvandlades Jesus från den lidande tjänaren till en budbärare från den andliga ljusvärlden, en som som väckte den slumrande gudomliga sidan hos människan och förmedlade den gudomliga insikt som är nödvändig

omvärlden levde fortfarande de olympiska gudarna, och där fanns också en populärfilosofi som erbjöd människor sin syn på livet och tillvaron. Inte minst, fanns i den antika världen en grundläggande inställning till det kroppsliga som något lägre än det andliga. Härav kom ett världsförakt som efter apostlarnas tid vann insteg i församlingarna.

Det som på något sätt förenar dessa olika tänkesätt är att människan vill

*Apostelen Paulus' rettssak, av Nikolai Bodarevsky, 1875.
Agrippa och hans søster Berenice sitter begge på tronen. Wikipedia*

Trots att en gnostiskt färgad kristendom utgjorde ett dödligt hot mot den unga kyrkans församlingar, är det i vår tid inte ovanligt att de antika gnostiska skrifterna jämföras med de bibliska. Man menar att båda hade ursprunglig hemortsrätt. Den renläriga kyrkan får därmed drag av en gökunge som puttar ut andra uppfattningar ur boet.

För dem som i Nya testamentet ser Guds uppenbarade vilja är förhållandet istället det att de

för att hon ska kunna frälsa sig själv. Till försvar för den kristna läran var den unga kyrkan tvungen att kritiskt granska vilka skrifter som härstammade från apostlarna och kort och kärnfullt formulera den vid dopet avlagda kristna bekännelsen, och därtill bestämt ta avstånd från dem som förde fram främmande läror.

Den unga kyrkan mötte motstånd av olika slag. I den hedniska

höra och få veta hur hon ska förbättra sin andliga situation, inte vad Gud av nåd redan har gjort för henne.

Mats Eskhult

Ekteskap, familie og kall - v

Vi har tidligere vært inne på familiens Gudgitte funksjon. Luthers lære om at mennesket blir rettfærdiggjort ved nåde gjennom troen for Kristi skyld fikk konsekvenser for familien og ekteskapet. Det førte til opphøring av klostersistemet, det førte til presteekteskap, osv. Men: det finnes en videre, kanskje nesten ironisk utvikling som kom ut fra denne læren. Mens klosterliv forsvant, dukket en ny «hellig orden» opp i reformasjonsamfunnet.

Mennesket var ikke bundet til å måtte forlate verden og gå i kloster for å tjene Gud. Mennesket, ved nåde alene, er frigjort fra behovet om å tjene himmelen ved selvskapte gjerninger. På grunn av Kristi blod og tjeneste er mennesket nå virkelig fri. Menneske er fri for å tjene, ikke seg selv, men sin neste.

For Luther var det klart at slike jordiske gjerninger i samfunn og i familien var Guds gjerninger for å opprettholde fred og gi menneskene sitt daglige brød og alle andre nødvendigheter. Gud arbeider gjennom og ved disse ting for å sørge for menneskene.

Når en mor gir mat til hennes baby er det Gud som mater sitt barn. Når en far jobber og sørger for familien sin er det Gud som gir dem deres daglige brød. Når et barn lærer lydighet mot foreldrene sine, viser han egentlig frykt og kjærlighet til Gud selv. Disse verk er alle til behag for Gud og er faktisk større enn alle valfarter, eder, klosterliv og andre oppfunne gode gjerninger. Disse handlingene, enten de er i familien eller i samfunn, er jo ingenting annet enn Guds eget verk.

På denne måte førte Luthers lære om rettfærdiggjørelse av nåde ved troen, til

familiens opphøvelse og til en forståelse av et guddommelige kall i familielivets oppgaver.

Som eksempel på denne læren tar vi en bønn som finnes i Luthers *Vom ehelichen Leben*:

Gud, fordi jeg er viss på at du skapte meg som en mann og av min kropp har skjenket dette barn, så er jeg også sikker på at det har ditt velbehag. Jeg bekjenner for deg, at jeg ikke er verd til å vugge barnet, vaske dets bleier eller bli betroet omsorgen for barnet og dets mor. Hvor gladelig vil jeg ikke tjene din vilje, selv om de plikter blir anset for ligegyldighet og foraktes.

Med dette begrepet av kall i tankene, vil jeg peke på noen aspekter som tilknyttes Guds gjerninger i ekteskap og familie. Vi hører Luthers definisjon en gang til:

«Men her er den sanne definisjonen: Ekteskap er den guddommelige institusjon og lovlige enhet mellom mann og kvinne med håp av etterkommere, eller i det minste for å unngå utukt og synd, for å ære Gud. Dets endelige hensikt er å adlyde Gud og å være et middel mot synd; å kalle på Gud; å begjære, elske, å oppdra barn til Guds ære; å leve med ens hustru i frykt for Gud; og å bære korset. Men hvis ingen barn følger, burde du likevel bo fornøyd med hustruen din og unngå promiskuitet.»

Mens vi betrakter denne definisjonen i lys av kallbegrepet, kommer flere ting fram. For det første legger vi merke til at disse handlingene i ekteskap og familie er gjort for å ære Gud. Mens kirken i middelalderen rakk ned på ekteskapet og dets gjerning, så reformasjonen denne gjerningen som hellig og som til behag for Gud når de er gjort i troen. Luther og

reformatorene lærte at disse vanlige gjerninger, på grunn av at Gud har befalt og bekreftet dem, faktisk er Gud til behag.

Men, vi må ikke overraskes av at disse gjerningene blir motarbeidet av djevelen, verden, og våre egen syndige natur. Derfor minnet Luther sine hørere at ekteskap og familieliv kommer aldri uten korset, tornen, og smerten. Ikke desto mindre, bør ikke disse vanskeligheter føre til at vi forlater disse gjerningene. I stedetfor skulle de føre til at vi roper på Gud, bekjenner våre synder, og vende oss til Ham i troen. På denne måten er den Gamle Adam tuktet, troen vår blir forsterket, og vi lærer å se på Gud i hver vanskelighet og å stole på Hans faderlige omsorg. Dette begrepet om korset og kallet hører sammen med Luthers lære om den guddommelige natur de gode gjerninger som gjøres til Guds ære. Dette er grunnleggende for Luthers forståelse av kall.

Vi må også nevne at Luther praktiserte hva han lærte. I 1525 giftet Luther seg med Katharina von Bora. Gud velsignet dem med seks barn. Fire barn vokste opp. Luthers familie opplevde sine egne vanskeligheter. De mistet to barn, de opplevde økonomiske vanskeligheter og irritasjonsmomenter, og alt som hører til ekteskap og familieliv. Dette til tross hadde de et godt ekteskap. En liten påminnelse om det opprinnelige paradiset som Gud har holdt, under korsets skygge, gjennom generasjoner.

Brandt Klawitter

Enhet forut for kirkefelleskap

9 Den hellige nattverd

Nattverden er et nådemiddel, som med Kristi legeme og blod skjenker syndenes forlatelse og evig liv. Det er med rette av kirkefaderen Ignatius blitt kalt for «udødelighetens legemiddel». Om den hellige nattverd vil vi fremheve, at når Kristi innstiftelsesord, som han uttalte ved nattverdens innstiftelse, kommer til elementene, utvirker de Kristi legemes og blods virkelige nærvær i nattverdselementene. «Accedat verbum ad elementum et fit sacramentum. – Det vil si: Når Ordet kommer til den utvortes (materielle) ting, så blir den et sakrament.

Dette ordet av Augustin er så treffende og så godt sagt, at han neppe har sagt noe bedre. Ordet må gjøre elementet til sakrament, hvis ikke, er det bare et ytre

element» (Luthers Store katekisme, Konkordieboken 1985, s. 374).

Kristi legemes og blods nærvær grunner seg på innstiftelsesordene, som, når de uttales i nattverdsgudstjenesten, skaper, hva de siger. Realpresensen er imidlertid uløselig forbundet med menighetens nattverdsfeiring, eller med andre ord, hvor «hele nattverdets handling blir overholdt, slik den er forordnet av Kristus» utføres (Konkordieformelen, Solida Declaratio art VII, 83).

I sammenheng med dette vil vi avvise to villfarelser. For det første den pavelige villfarelse, hvor kun konsekrasjonen utført av presten virker realpresensen uten den derpå følgende hele handling (tota actio), dvs uavhengig av om man deretter utdeler, mottar, spiser og drikker eller ei. Men vi avviser også den oppfatning, at det først er mottagelsen, spising og drikking, som virkeliggjør Kristi legemes og blods nærvær.

Hva angår eventuelt tiloversblevne nattverdselementer (reliqua) finnes det ingen bestemmelse om disse i Den hellige Skrift. Reformatoren Martin Luther gav det råd, at nattverdsgjestene sammen skulle fortære alt sammen, hver gang det blev feiret nattverd, for at det ikke skulle oppstå noen skadelige og unyttige spekulasjoner. Dette råd av Luther bør man anse som en god praktisk løsning.

Partene bak dokumentet (mars 2005): Evangelisk-lutherska Bekännelsekyrkan (ELBK), Lutherska Församlingen i Stockholmsområdet (LFS), Den evangelisk-lutherske Frikirke i Danmark (ELFK) og Finlands Konfessionella Lutherska Kyrka (Suomen Tunnustuksellinen Luterilainen Kirkko STLK).

Såkorn

- en katekismeforklaring til Luthers Lille Katekisme

av Kåre Svebak

Innledning

«En mann gikk ut for å så». Slik innleder Jesus lignelsen om såmannen (Mt 13). Da får det gå som Gud vil.

Martin Luthers Lille Katekisme framstiller hovedstykkene i den lære som apostlene overga til kirken fra Skriftens Herre.

Formålet er det evige liv, Joh 17:3 – at de kjenner deg, den eneste sanne Gud, og ham du utsendte, Jesus Kristus.

«Lekmannsbibelen»

På folkemunne fikk Lille Katekisme tilnavnet «*lekmannsbibelen*». Ut fra Skriften gis en enkel framstilling av kristenlæren, eller det som en kristen trenger å vite til sin frelse.

Luther skrev Lille Katekisme for «*busfedre*» som ønsker å formidle den tro som Guds kirke har mottatt fra åpenbaringsordets Gud. Innledningen til Konkordieformelen omtaler Lille Katekisme som «en håndbok» (enchorion) for prester og familiefedre.

Kristendoms-kunnskap er viktig, men viktigere er den fortrolige *kjennskap* til kirkens Herre og livet under hans herredømme. Denne kjennskap er en frukt av kunnskapen. Men den som søker noe annet, søker forgieves her og ellers i Konkordieboken (Den evangelisk-lutherske kirkes bekjennelsesskrifter).

Bruksammenhengen er det kristne tradisjonsmiljø – det kristne hjem og det evangelisk-lutherske gudstjenestefellesskap. I hjem og menighet får den dømte hjelp til å leve i

sin dåp, når troen øves i gjerninger som har Guds ord og befaling for seg. Da gjelder det å holde fast ved Guds løfte, at Gud er meg nådig for Kristi skyld, og –med ham til gave, å følge Kristi eksempel. I et *supplerende* forhold står undervisning og instruksjon for barn, ungdom og voksne i hjem og menighet.

Kristenlærens hovedemner presenteres i *fem «parter»* eller hovedstykker, hver med en *kort* forklaring. Til sammen utgjør partene *et bibelkart i stor målestokk*.

Guds kirke lever av den rett utlagte Bibel fra dens Herre. Den har kirken mottatt i og med apostelordets lære. Hvor denne formidling foregår, der finnes den evangelisk-lutherske konfesjon som lovprisende ortodoksi. Virkningen kommer ikke av seg selv. Mt 28:20 – Lær dem å holde alt hva jeg har befalt dere. Og se jeg er med dere alle dager inntil tidens slutt.

Katekismeforklaringens oppgave

En katekismeforklaring utdyper og supplerer Lille Katekisme i *det menighetsbyggende arbeid*. Den bringer kunnskap om det som er i strid med «apostlenes lære», gitt i begynnelsen (Apg 2:42), men målestokken er mindre. Vi går dypere inn i Bibelens innhold og kristentroens begrunnelse. Vi skal vokse i tro og kunnskap. Hvor denne jevnlige fordykning finner sted, blir dømte mennesker rotfestet og grunnfestet i Guds kunnskap og troen på ham. Et kjennetegn er de kristnes samtale, når de oppmuntrer og hjelper hverandre til å holde alle Jesu befalinger til kirken. Da lærer de å leve i Guds kirke, og utsendt derfra, leve i Guds skaperverk, enhver i sitt kall. Med Jesus Kristus som Læreren hjelper Gud oss til å bruke Bibelen lik

løftets land, som flyter av melk og honning (fritt etter Luther). Dit kommer ingen uten iherdig *disippelarbeid* med kristentroen og dens begrunnelse.

Øvelsen gjør dømte mennesker til *liturger* for Gud og *diakoner* for sin neste. Lik Luther selv elsker lutheranere liturgier med lødig, bibelsk substans. De bruker gjerne skikker, sanger og liturgier fra den gamle kirke – ikke fordi noe er gammelt, men fordi ord og geberder lar oss uttrykke Kristi lære i Den Hellige Skrift.

Lutheranere er ingen ny kirke med lærdommer som er ukjente for den gamle kirke i skriftbunden tradisjon. Deres gruppearbeid er innordnet menighetens samling om Kristus Jesus, virksom med Ord og Sakrament. De er gode tilhørere og legger vinn på å øve troen i gode gjerninger. Men uten Guds ords bruk blir mennesker dårlige tilhørere og snusfornuftige synsere, fremmede for kristentroens unike begrunnelse og kirkens kjennetegn.

Heb 5:1–3f Hver den som ennå får melk, er uerfaren når det gjelder rettferdighetens ord, han er jo ennå et barn. Men den faste føde er for modne, for dem som ved vanen har øvd sine sanser til å skille mellom godt og ondt. Kol 2:6–9 Likesom dere nå har mottatt Kristus Jesus som HERREN, så vandre i ham, rotfestet og oppbygget i ham og befestet i den tro som dere er blitt undervist i. Vær overstrømmende i takksigelse! Se til at ingen røver dere bort ved sin filosofi og tomt bedrag med støtte i menneskelige tradisjoner og verdens tenkemåte, men ikke i Kristus.

Såkornserien er enda ikke trykket, men kan gratis leses på nettet på ressursiden til For Bibel og Bekjennelse: <http://www.fbb.nu/katekisme/>

«Jesus elsker meg. Jeg vet thi min bibel siger det.»

Jeg sitter og blar i et gammelt nytestamente fra 1909. På en av de første, blanke sidene har Ole Andreassen skrevet følgende hilsen 4. januar 1917: «Jesus elsker meg. Jeg vet thi min bibel siger det.»

Det er ikke lett å forklare alt. Hvordan skal jeg forklare at Jesus elsker meg akkurat slik jeg er? Jeg finner ingen grunn i meg selv til at Jesus skulle elske akkurat meg. Mine tanker og følelser går opp og ned og vitner ikke alltid om at jeg elsker Gud over alle ting.

Det virker som om jeg er mest opptatt av alt annet i denne forjulstida. Hvordan kan jeg så være sikker på at Jesus virkelig bryr seg om meg, ja, at han elsker meg?

Ole har svaret: «Jeg vet thi min bibel siger det». Vissheten og begrunnelsen ligger i at hans Bibel forteller at Jesus elsker han. Troen henger fast ved at Guds ord har slått fast at Jesus elsker meg:

«For så har Gud elsket verden at han ga sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv.» Joh. 3:16

Når tvilen kommer til deg, er det et godt råd å slå opp og holde fast i bokstavene og ordene i skriften: «Han elsker oss og har fridd oss fra våre synder med sitt blod» Åp 1:5.

Det holder. Det er nok. Spørsmålet er ikke hva du kjenner i deg selv, spørsmålet er hva Gud sier i sitt ord. Han er klar og tydelig. Jeg elsker deg så høyt at jeg ofret alt for deg. Det at jeg griper tak i Guds ord som mitt er TROEN.

«Det skjedde i de dager» Luk 2:1. Slik begynner juleevangeliet. Bibelen er tydelig og klar. Det er i disse dager da keiseren het Augustus og det var

en stor folketelling i Romerriket. I disse dager ble Marias sønn født. I disse dager ble Gud menneske. For tanken er dette umulig å tenke. Himmelen og jordens skaper, den allmektige Gud i en krybbe og i en stall?

De stakkars hyrdene på marken ble helt overveldet og skremt av blendende lys og en hærskere av engler. En skulle nesten tro at nyheten om at det var født en frelser var så utrolig at de måtte skremmes til å tro det. Men engelen sier derimot frykt ikke. Alt dette er av bare glede over Frelseren som er født.

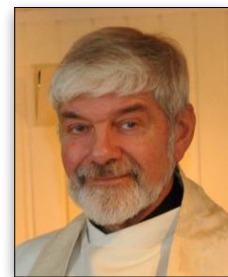
«I dag er det født dere en frelser i Davids by; han er Messias, Herren.» Luk 2:11.

Engelen begrunner så denne store

«Da englene hadde forlatt dem og vendt tilbake til himmelen, sa gjeterne til hverandre: "La oss gå inn til Betlehem for å se dette som har hendt, og som Herren har kunngjort for oss."» Luk 2:15

Det som gav de visshet og trygghet var ordet fra Herren, Guds Ord: «som Herren har kunngjort for oss». På Guds ord skyndte de seg av sted og fant Jesubarnet, Maria og Josef. De fikk alle forventninger oppfylt. Når de gikk hjem igjen står det:

«De lovet og priste Gud for alt de hadde hørt og sett; alt var slik som det var sagt dem.» Luk 2:20.

Fra Barnas bildebibel- Schnorr von Carolsfeld

hendelsen med Guds eget ord. Frelseren, Messias, var lovet gjennom hele GT. Han skulle fødes i Davids ætt, og det slås fast at denne frelseren, denne Messias, er Gud selv.

Hva gjør så hyrdene med det de ser, hører og opplever midt i svarteste natten?

Troen, vissheten og gleden var at Guds ord var sant. Det er noe en kan stole på og ha sin trøst og glede i at «alt var slik som det var sagt dem».

Jesus utdyper dette i Joh. 6:63: «Det er Ånden som gjør levende, kjøtt og blod duger ikke. De ordene jeg har talt til dere, er ånd og liv.»

Guds ord har den egenskap at det skaper liv, gir trøst og visshet og glede. Guds ord skaper troen og holder den vedlike. Det er en livsnødvendighet at Guds ord holdes rent og uforfalsket mellom oss.

Vi ønsker hverandre God og Gledelig Jul. Da har vi i tankene hyrdenes glede over å sett frelseren som var født. Eller kanskje kan vi legge Oles ord i julehilsenen:

«Jesus elsker meg. Jeg vet thi min bibel siger det.» Gledelig Jul!

Asbjørn Hjorthaug